

עשרה תקונים, שהם שנים עשר המזלות והלבנה - שלשה עשר, והנמים שלף הם פוככים ומזלות שאין להם חשבון, ודלת ראשך, את (הוא) שהיית הלבנה עניה פחת כל הפוככים, מהדקת בין הרגלים, זהו שפכת ותגל מרגלותיו ותשכב, כעת את הראש לכלם, פארגמן שהוא אמן יאהדונה"י, את אדנ"י, הפלף שהוא יהו"ה, אסור ברהטים שלף. ארגמן" - א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, חילות קדושים שמעו.

בשהחתן, שהוא השמש, יבא להאיר ללבנה, היא מתקשטת בשערותיה מתקנת בשלשה עשר (בשנים עשר) זקנים, (דרגות תקונים), שהם שנים עשר מזלות, השמש (צ"ל ולבנה) והוא פחתן יצא מחפתו, והוא ישיש כגבור לרוץ דרכים ברקיע, יציץ אליה ודאי, זהו שפכת משיגח מן החלונות מציץ מן התרכים, להסתפל אליה ברקיע שהוא (זה הוא) ישיש. מה זה כגבור? איזו גבורה עושה בזה? אלא שנים עשר משקופים יש ברקיע, וכל החילות מתגרים בהם שומרי השערים, השמש מתעטר באותיות התפלין שהוא שם יהו"ה, ומתלבש בגבורה. זהו שפכת יהו"ה כגבור יצא, וזהו ישיש כגבור לרוץ ארח, ובוקע את חלונות פלם ברקיע, ועושה שנים עשר דרכים, כמו שעשה משה על הים, וזהו לרוץ ארח, ומשום שנוסע בראשונה מגבורה, השמש יוצאת אדמה. אחר כך מתלבש בחדס שהוא לבן, ובו שוכף רגזו של השמש, ירק הוא מצד העמוד האמצעי, וכשמתלבש (ניא מתלבן) בחדס

פמה איהו מתתקנא בתלת עשר תקונים, דאינון תרי עשר מזלות וסיהרא תלת עשר, ונימין דילף אינון ככביא ומזלי דלית לון חושבון, ודלת ראשך, אנת (הוא) דהוית סיהרא עניה תחות פלהו ככביא, מהדקא בין רגלין, הדא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, פען הא אנת רישא לכלהו, פארגמן דאיהו אמן יאהדונה"י, אנת אדנ"י, מלף דאיהו יהו"ה, אסור ברהטים דילף, ארגמן" א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, חיילין קדישין שמעו.

בר חתן דאיהו שמשא ייתי לאנהרא לסיהרא, איהי אתקשטת בשערהא דילה, מתתקנא בתלת עשר (נ"א בתריסר) דקנין (דרגין, תקונין), דאינון תריסר מזלות, שמשא (צ"ל וסיהרא), (תהלים טו ו) והוא פחתן יוצא מחפתו, ואיהו ישיש כגבור לרוץ ארחין ברקיעא, יציץ לגבה ודאי, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב ט) משיגח מן החלונות מציץ מן התרכים, לאסתפלא לגבה ברקיעא (דף קמה ע"א) דאיהו (ס"א דא איהו) ישיש, מאי כגבור, מה גבורה עביד בהאי, אלא תרין עשר משקופין אית ברקיע, וכלהו חיילין מקטרגין לגבייהו נטורי תרעין, שמשא מתעטרא באתוון דתפלין דאיהו שם יהו"ה, ואתלבש בגבורה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב יג) יהו"ה כגבור יצא, ודא איהו ישיש כגבור לרוץ ארח, ובקע חלונות פלהו דרקיע, ועביד תרין עשר ארחין, כמה דעבד משה על ימא, ודא איהו לרוץ ארח, ובגין דנטיל בקדמיתא מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לבתר אתלבש בחדס דאיהו חוור, וביה אשתפך רוגזיה דשמשא, ירוק הוה מסטרא דעמודא דאמצעיתא,